

Terapia indukcyjna

Terapia indukcyjna jest to leczenie za pomocą częstotliwościowych zakresów ludzkiego mózgu. Metoda ta opiera się na postrzeganiu żywego organizmu, a w szczególności organizmu człowieka, jako otwartego (tzn. stale wymieniającego informację ze środowiskiem zewnętrznym), samoregulującego się systemu cybernetycznego.

W leczeniu indukcyjnym jest wykorzystywany fizjologiczny zakres częstotliwościowy znajdujący się w przedziale od 0,5 do 30 Hz. Zgodnie z głównym prawem reakcji następowania częstotliwości (fale mózgowie przy pewnych warunkach posiadają tendencję następowania po poszczególnych impulsach w ciągu minuty) wszystkie obszary fal mózgowych podchwytyją drgania na tych częstotliwościach, dzięki czemu zachodzi korygujące oddziaływanie poszczególnych częstotliwości.

Terapia indukcyjna jest jedną z dziedzin medycyny energetycznej. W procesie terapii indukcyjnej w organizmie pacjenta zachodzi likwidacja patologicznych i wzmocnienie fizjologicznych fal elektromagnetycznych, które pozwalają odzyskać zdrowie dzięki wykorzystaniu rezerw ciała. Proces powrotu do zdrowia przebiega optymalnie dla danego pacjenta ze względu na tworzenie zamkniętego konturu regulacji biorezonansowej między urządzeniem a organizmem pacjenta.

W wyniku terapii indukcyjnej ośrodki „stagnacji” w mózgu są zmniejszane przez rytm mózgu, zwiększa się natomiast koncentracja uwagi, szybkość reakcji, tworzenie się nowych odruchów warunkowych połączeń centralnego układu nerwowego, normalizuje się stan psychiczny oraz psychologiczny.